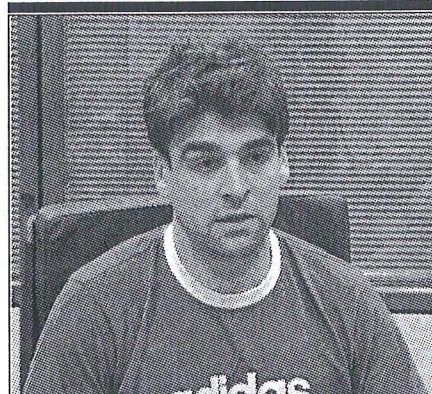
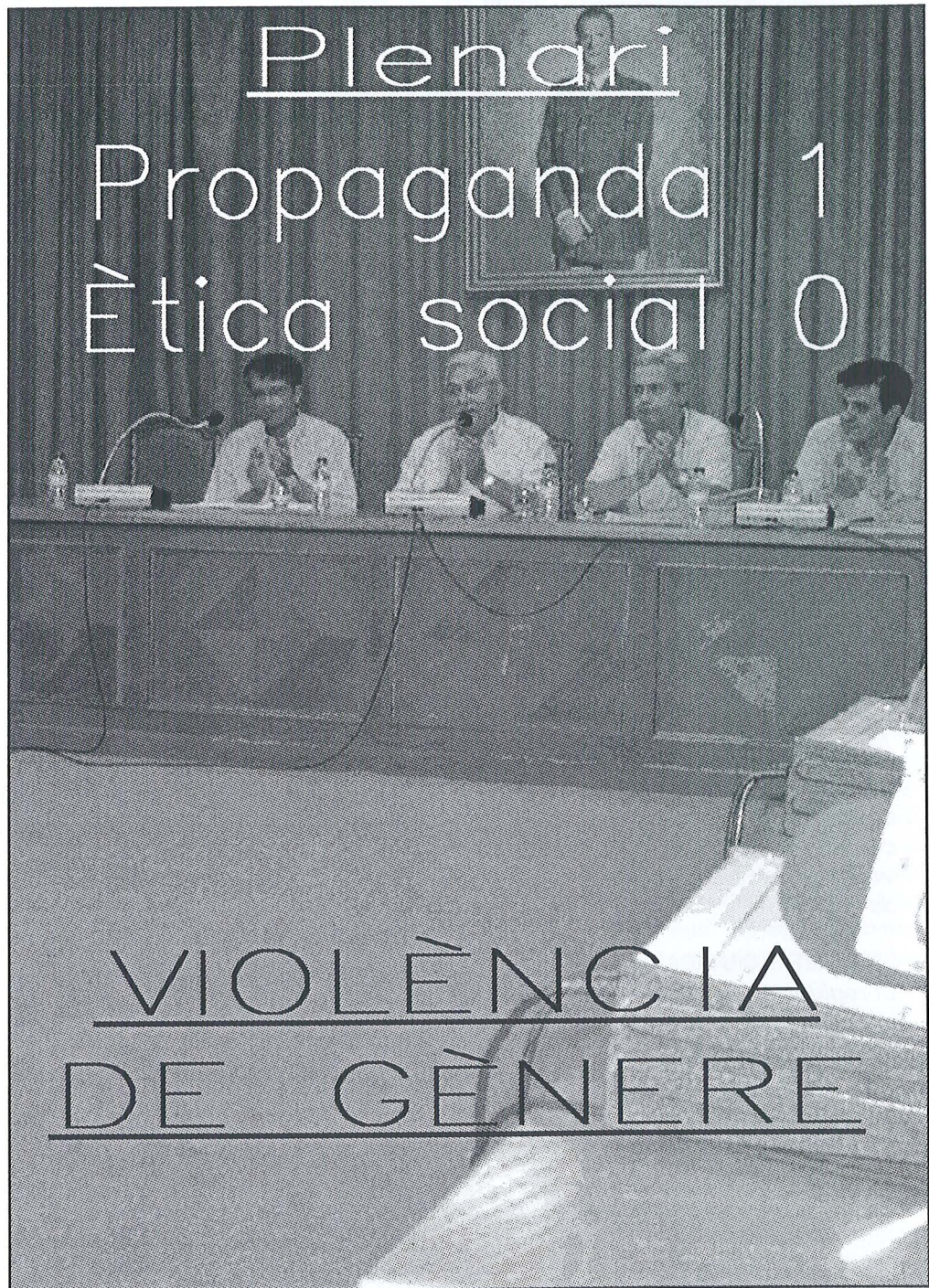

l'aveudebenicarló

SETMANARI D'INFORMACIÓ GENERAL I CULTURAL • DIVENDRES, 2 DE JULIOL DE 2004 • NÚM. 440 • ANY X • 0.75 EUROS

TROBADA SOLAR: La IX edició de l'encontre energètic mostra nous enginys solars

**El Benicarló FS
fitxa el jugador
Alberto Ramiro Rodríguez**

**Exhaustiu anàlisi
dels resultats de les
eleccions europees**

440

DES DEL 18 D'AGOST
DE 1995

2

EDITORIAL

El Partit Popular no recolza una moció socialista sobre un programa de maltractadors

3

EL TEMA

L'oposició a l'ajuntament tira endavant una moció sobre els maltractaments sense el recolzament dels populars. Medalla d'Or per a Ximo Bel

4

OCI

El Metxero Xtreme ompli el polisportiu d'aventura, risc, música i esports

6

SENYORA GARCIA

Carta del lector que analitza amb profusitat els continguts de la darrera Veu de Benicarló publicada

7

SEGURETAT CIUTADANA

El regidor de Governació, Marcelino Domingo satisfet dels actuals índex de criminalitat i considera Benicarló un oasi a la comarca.

Esglaiant

Un espectacle patètic i lamentable es el que van formar els regidors del grup municipal del Partit Popular a l'ajuntament de Benicarló en el darrer ple. Diuen que l'home es l'animal més animal de tots i la veritat es que el refrany no va equivocat.

Cada dia rebem notícies noves relacionades amb els maltractaments: noves víctimes, famílies trencades, discussions al parlament que no acaben aclarint res... i sentim impotència en veure que des de la classe política no es fa res absolutament per trencar amb aquesta dinàmica. El darrer trist espectacle el van protagonitzar els regidors del Partit Popular a Benicarló en votar una moció presentada pels socialistes on s'instava a condemnar un programa de reeducació de maltractadors que s'havia posat en

marxa a Alacant. Només assistint a unes quantes conferències i si la pena de presó és menor als dos anys... llavors ja no hi ha pena. Demencial, no els sembla??? Doncs el que està clar és que no són de la mateixa opinió els regidors populars en no votar a favor de la moció que havien presentat els regidors socialistes on es demanava la retirada d'aquest pioner programa. Ja se sap... al cap i a la fi segueixen ordres de partit i el seient en alguns casos és més important que les vides... i més quan es tracta de les dels demés...

Independentment d'aquesta actitud vergonyosa del PP, els altres partits també s'ho haurien de fer mirar; en el passat Ple, mitja hora discutint "el sexe dels àngels" per una medalla descafeïnada, per cinc minuts d'ètica social. Així ens va.

laveudebenicarlob@eresmas.com

CARXOFA: des de ja fa uns quant anys les entitats esportives fan la seua festa la nit més llarga de l'any, la nit de Sant Joan. Encara que no siga temps de carxofes els en donem uns quants basquets per a que les torren l'any que bé. Que la nit màgica del 23-24 de juny els prodigue molts èxits.

PANISSOLA: no sabem qui ha sigut però algú s'ha carregat els pins, ja ben grans, que hi havia a las Tres Teresas. Totes les panissoles que vam arrencar l'altre dia de l'hort de l'amo de la Veu li les donem a ell. La cultura del totxo ho permet tot.

ESTELLER IMPORT

Entrada taller: Pg. Febrer Soriano

Exposició: Avda. Magallanes, 1

Tel: 964 47 17 08 - Benicarló

AUTO ESTELLER

Ctra. N 340, km 142

Tel: 964 40 07 68 - Vinaròs

Maltractaments: calen postures clares

A Madrid s'ha posat recentment en marxa una experiència pilot en la prevenció del maltractament de gènere. Es tracta del primer prototip de braçalec electrònic i té com a objectiu detectar quan el maltractador viola l'ordre judicial d'allunyament decretada pel jutge.

El prototip actua com un radar i se compona de dos aparells del tamany d'un walkie talkie. Un per a la víctima i un altre per l'agressor que emet una senyal lluminosa i acústica en el receptor de la víctima, si l'agressor s'apropa a menys de 500 metres, a la vegada que envia un missatge d'alarma al telèfon d'emergències 112. Aquest es un invent que significa tot un pas endavant en la prevenció de la violència de gènere, no obstant i, per desgràcia, curiosament en una regió com la nostra també governada pel mateix partit, el partit popular, les coses són molt diferents. Tan, tan que els avenços són gairebé retrocessos...

A la província d'Alacant últim gran èxit en l'àmbit dels maltractaments ha estat per als maltractadors, ja que s'ha posat en marxa el programa integral de reeducació de maltractadors. Una iniciativa en la que els detinguts per violència domèstica poden lliurar-se de les seues condemnes a presó si aquestes són inferiors als dos anys només participant en un curs de reeducació que es componarà de sis xerrades repartides en quatre trimestres a través de les quals teòricament els maltractadors es rehabilitaran. La polèmica, com era d'esperar, s'ha estès com la pólvora. I no han estat precisament poques les mostres de rebuig procedents dels diferents sectors. Per exemple el dels col·lectius que assisteixen a les dones maltractades. És el cas d'Ademur, l'associació per al desenvolupament de les dones sense recursos que treballa al Maestrat i a les Terres de l'Ebre. La seua coordinadora, Lihn Dihn, explicava que el del maltractament és un problema que cal agafar des de l'arrel, conèixer les causes de cadascun dels comportaments de l'agressor per això al psicologia es la única via vàlida i més en concret la de les "constel·lacions familiars" que es basa en "desmuntar peça a peça a la persona i la família de l'agressor" per tal de trobar les raons genètiques i educatives entre d'altres que han pogut originar eixe comportament. Una experiència sens dubte que res té a vore amb el pla de reeducació perquè això "no es un problema que es puga solucionar en 4 mesos". Dihn advertia a més de la possibilitat d'empitjorar la situació, ja que els agressors poden absorbir eixa informació que es donarà en les xerrades i utilitzar-la en el seu benefici, convertint-se en uns "agressors més fins". Segons la coordinadora d'Ademur, la participació en programes de reeducació no pot ser obligatòria sinó voluntària perquè això vol dir que els maltractadors no estan realment disposats a canviar.

D'altra banda, una de les vies en les que s'ha estat treballant es la política d'oposició del Partit socialista. Aquesta formació ja ha engegat una campanya de presentació de mocions als diversos ajuntaments per tal de mostrar la

Els populars no van convèncer amb la seua postura al darrer Ple municipal

seua repulsa a la mesura i que els consistoris també ho facen alhora que s'aconsegueixca la retirada del programa. A Benicarló, la moció es va presentar en el darrer plenari. En aquest cas, es demanava al Consell i les Corts la retirada del programa integral de reeducació de maltractadors per considerar-lo contrari a l'establert en tots els organismes internacionals. Des de les files socialistes mostraven la seua temor a que l'aplicació d'aquesta iniciativa donés a entendre una possible tolerància cap a aquest delictes i que, per tant, no s'aconseguien els objectius pretesos. El portaveu dels socialistes a Benicarló, Enric Escuder, va ser molt clar: "no es poden admetre mitges tintes, la societat ha de fer una aposta clara i contundent. Eixos maltractaments s'han d'eradicar. Punt i final. En aquest moment això és sagnant, per tant una societat democràtica no pot admetre eixes barbaritats".

La moció no va aconseguir unanimitat, només va arrencar per als socialistes el suport del Bloc. Els populars van votar en contra. La seua discussió no va durar més de cinc minuts. Una situació que contrasta amb l'amplia cobertura i debat que es va donar a dos temes de caire més esportiu com va ser la discussió sobre si era necessari aprovar l'estudi per a l'adaptació del pavelló poliesportiu municipal als requisits establerts en la divisió d'honor de futbol sala o si ja s'hagués hagut d'abordar la proposta del projecte i el plec de condicions per a la contractació. A més de l'intens i "interessant" debat on el Bloc considerava que la insígnia donada al president del Benicarló Futbol Sala, Joaquín Bel, per l'ascens del Club a divisió d'honor, era una qüestió que hauria d'haver passat pel ple i haver-se realitzat de forma més protocol·lària en lloc d'haver-se efectuat de forma informal.

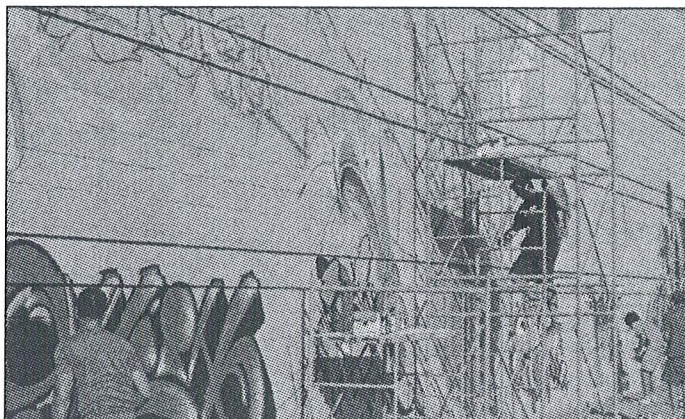
Està clar que a casa nostra el més destacat són els esports, potser perquè desconeixen que només a Benicarló hi ha 18 ordres d'allunyament per problemes derivats del maltractament de gènere. I que es contenen per desenes les denúncies que s'han presentat en el que va d'any davant la policia local i la guàrdia Civil.

Espectacle al Mechero Xtrem

Alternatiu i diferent. Aquestes són les paraules que descriuen la primera edició del Mechero Xtrem, la fira esportiva i cultural que organitzava la penya Mechero aquest cap de setmana a Benicarló. Exhibicions de bikers, pintura de grafitis sense embuts i música a tota hora... espectacle en definitiva assegurat en la pista annexa del pavelló poliesportiu.

El certamen pretenia convertir-se en una oportunitat única en la comarca d'assistir i participar en un esdeveniment cent per cent interactiu on els esports d'aventura i les afeccions alternatives van ser, sens dubte, les protagonistes.

"No és una cosa tan estranya en altres parts d'Espanya" comentava un dels participants en el pintada de

grafitis en la paret exterior del pavelló, "cada setmana es fa en un lloc diferent" afegia. De fet, la prova més clara d'aquesta afirmació es podia veure amb la important afluència d'aficionats i participants que havien vingut d'altres parts d'Espanya com Andalusia, la Rioja i fins i tot el País Basc per a intervenir o simplement passar un bon cap de setmana envoltat d'allò que més

els interessa.

Un paper molt important van tenir els expositors que col·laboraven, en gran part establiments esportius de la ciutat que havien aportat el seu òbol amb l'organització d'exhibicions de bikers, trial-sing o tir a l'arc. Tampoc va faltar la música amb la participació de diversos diskjockeys i un concert de Tòquio Sex Destruction la nit del dissabte.

D'altra banda, també es van oferir exposicions de llenços i pintures amb les explicacions corresponents dels artistes.

La fira esportiva i cultural era un certamen que venia projectant-se des de fa un any i segons expliquen els organitzadors se celebrava amb l'objectiu de donar continuïtat a l'esdeveniment.

Si, pero no

text ROBESPIERRE

El regidor Flos, demana col·laboració. Diu que s'han de deixar les lluites entre partits i ficar-se a treballar tots plegats en el tema del Convent de Sant Francesc.

Certament, i sense que servisca de precedent, li he de donar la raó. Això sí, també se li ha de recordar que la paràlisi que sofreix, ara, el nostre futur museu al Convent és, en molta part, culpa seua i del seu partit. No haver negociat correctament els terminis de pagament que ens havia de fer la Generalitat, els allargaments i els pagaments que el nostre ajuntament ha de fer per davant, per cobrir despeses, que després ens ha de tornar la Generalitat (si ens els torna), no són la millor mostra d'eficàcia en la gestió.

Però, tot i això, té raó en considerar que el tema del Convent s'ha d'agafar amb afecte i il·lusió, però una il·lusió que també l'ha de transmetre ell, com a cap visible que és, amb una gestió transparent i eficaç. Gestió que passa, igualment, per fer-li alguna escolteta, i també, alguna paraula més forta, al nostre Alcalde (sembla més preocupat a cobrar dietes i omplir-se el pap, que per vetllar pels nostres interessos), perquè ens aconseguisca els diners que necessitem. Estaria bé que li recordara que el

càrrec de diputat a corts el té com a representant, també, dels benicarlandos, i que aquesta sagnia que li retreuen els partits de l'oposició en què es pot convertir el Convent, depèn en gran mesura del seu treball a la Generalitat. I a hores d'ara, és més que discutible. Esperem que la gestió (i la il·lusió) de Flos, en aquest cas exclusiu, no siga copiar la de Mundo. Sí, però ..., no.

En una altre ordre de coses, i canviant de tema, voldria fer, només, un xicotet comentari a les paraules del regidor Guzman, sobre que ara, diu, que es van errar, que van cometre un error polític en arranjar-se amb el PP. Tard i malament.

Arriben les lamentacions. Des que van començar a "errar-se", ja abans de les eleccions locals, el rastre dels cadàvers polítics, i no tan polítics, que han anat deixant pel camí, tant dins com fora del seu àmbit d'influència, ha estat més que considerable. Sens dubte, i el millor exemple de la mostra d'aquesta salvatge depredació a què han sotmès el BLOC, ha estat visualitzada en la tendència del vot dels ciutadans i en la credibilitat que els ha atorgat la gent del carrer. Cap ni una. A l'última comesa electoral han parlat molt clar.

Ara, la pregunta del milió, és possible recuperar la credibilitat perduda? Sí, però ..., no.

La Guillotina

La ciutat i el temps

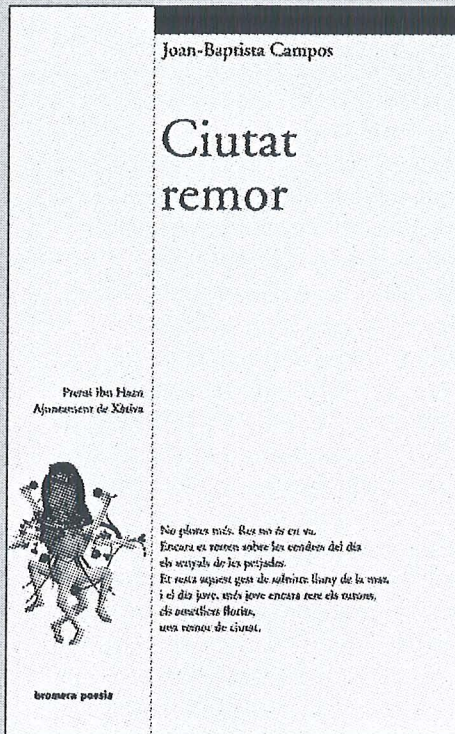
JOAN BAPTISTA CAMPOS.
Ciutat remor. Edicions Bromera.
Alzira. 2003. 73 pàgines. 11euros

Joan Baptista Campos acostuma a situar els seus poemes en un espai concret que li serveix d'inspiració. En llibres anteriors ens ha fet viatjar a espais ben llunyans; les illes gregues, Turquia, l'Índia o la Xina. Amb Ciutat remor, el seu darrer poemari, en porta a un espai molt més proper, la ciutat de Xàtiva, amb un llibre premiat justament a Xàtiva amb el premi "Ibn Hazn" que atorga l'Ajuntament d'aquella ciutat.

El llibre està dividit en cinc apartats, en el primer titulat "A poc a poc, la ciutat", el poeta retorna a la ciutat al cap dels anys i tem que ja ningú sortirà a rebre'l, i a partir d'ací enceta un diàleg amb ella, li demana, en ocasions de manera vehement que li done matèria per als seus versos, que l'acompanye i que l'estime, i també dialoga amb si mateix negant-se a plorar, ja que encara li resta el record del remor de la ciutat i dels ametllers florits, acaba aquesta primera part amb una porta oberta a l'esperança.

La segona part porta per títol "Geografies", i ve encapçalada per una cita de K. Kavafis: «La ciutat, on tu vagis anirà», que reflecteix molt bé allò que trobarem en aquesta part, la ciutat forma part inevitablement de la seua vida, és la part més amable del llibre, fa una descripció de diversos espais de la ciutat, rememora imatges de la seua infantesa pels carrers i arriba a humanitzar la ciutat tal com si fora una amant.

La tercera part porta per títol "He tornat pel vell

camí de les murtes", i en aquest apartat la ciutat es fa concreta, ja que porta per subtítol "Oda a Xàtiva", on després de recordar el temps de la infantesa i fer una descripció dels seus carrers, el poeta torna a dialogar amb ella, li recorda que per a ell és la ciutat somniada, i que si alguna vegada es veu obligat a dir-li adéu, que el recorde com algú que la va estimar, que per a ell és com una mare, i que encara que cansat perquè es fa vell, el seu record li endolceix la vida.

"Ciutat de Vicent" és la quarta part del llibre, i en ella el poeta ens transporta per diversos espais de la ciutat de Xàtiva, assolint cada vegada un to més amarg, fins arribar al "Carrer de Montcada, 10, planta baixa", així es titula el poema, on el retorn a la casa on van viure els seus avis, li causa un

profund dolor, perquè «una sensació de tristor i desolació plana arreu.»

Això serà la causa de que la darrera part del llibre es titule "L'estranger", ja que així es sent ell a la ciutat, i sota els plataners de l'Albereda pensa que el paisatge no és el mateix de fa trenta o quaranta anys, i acaba amb uns poemes sobre l'inevitable poder de destrucció del temps: «Les hores que fingeixen acompanyar-nos, però després s'esmunyen, una deserció rere de l'altra.»

Josep Manuel San Abdón

Tolito

D'ençà que perderen les eleccions generals el president de la Generalitat Valenciana s'ha transformat per a adaptar-se al nou entorn polític. Ha mutat l'actitud d'animalet camí de l'escorxadador per una altra de radical abertzale incansable reivindicador i defensor dels sagrats interessos de la valenciania més profunda. No hi ha dia sense el corresponent atac al govern central socialista. És comprensible si tenim en compte que el primer punt del programa electoral del PSOE contemplava l'objectiu i l'obligació de fer la vida impossible als valencians. Tothom ho sap això.

Ell es deixa l'ànima en la lluita pel noble ideal del creixement econòmic just i solidari de la Comunitat creant grans projectes que beneficien els més dèbils amb l'esforç compromès de tota la societat valenciana. Però com ho agraeixen els socialistes? Aplaudeixen i llancen flors? No,

perquè són uns desagradats i només veuen la nimia palla a l'ull de la fallida econòmica de Terra Mítica. També ha proposat el president un plantejament pioner de societat modèlica de valors ètics i morals exemplars amb Fabra al capdavant. Què fan els socialistes davant aquesta oportunitat única? Ordenar al nou fiscal general de l'estat que se'l carregui. No suporten el triomf polític de les iniciatives alienes i molts menys encara el d'immaculats personatges com 'Don Carlos'. Són uns corruptes. I l'aigua? Què dir de l'aigua? El sr. Camps no vol qualsevol aigua per a la seua estimada terra. Només s'accontenta amb la de l'Ebre, que té un sabor especial a dolça victòria sobre els catalans, eixos veïns que no ens volen bé. La de les desaladores no és bona. Deixa un regust amarg que xafaria les nostres paelles.

Això si abans no les han prohibit Maragall i Zapatero.

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista, el 439

text EL LECTOR

L'article d'aquesta setmana de Pere Bausà en què acaba de parlar dels COP m'ha deixat fortament impressionat.

No és només que no som conscients dels greus perills que corre la nostra salut a l'hora de satisfer les primeres necessitats vitals (menjar, respirar...) sinó que ens trobem amb una situació d'indefensió dramàtica. No hi podem fer res, o ben poqueta cosa. Serà per l'edat o qualsevol d'aqueixes famoses crisis que ens afecten cada dècada més o menys, però no puc treure'm del pensament com resulta de fàcil, per exemple, agafar un càncer. O com s'explica la gran quantitat de joves i no tan joves que tenen problemes d'al·lèrgies. Acaba l'escrit amb una inquietant pregunta sobre si som o no sabedors dels perills que ens acompanyen des del nostre naixement fins la mort; potser seria millor parlar dels perills que ens empenyen des del nostre naixement cap a la mort.

Qui dona les carxofes i les panissoles cada setmana? És algú del consell de redacció, és vosté mateix, senyora Garcia? No vam quedar que l'alcalde tenia una panissola perpétua? Ja està bé, pobre home, si li donen la bandera blava perquè li la donen, si no li la donen, perquè no li la donen. Quina mania li tenen. Ell, sempre tan atrafegat pels despaxos de València per poder omplir immenses cofes d'euros perquè el nostre poble siga alguna cosa més que la capital cultural de la comarca; ell, que ha aconseguit en els seus tretze anys d'alcalde que queden solucionats tots els problemes locals en qüestions tan transcendents com l'ensenyament o la sanitat i ara, per una poca lliga de no res, panissola. Ja n'hi ha prou. Abundant en el tema, la carxofa d'aquesta passada setmana al senyor Carlos Salinas és de veritat o és de broma? No ho tinc gens clar...

La senyora Joana Sospedra escriu per queixar-se que alguns dels seus col·laboradors no es banyen a l'hora de prendre partit en determinades

qüestions, en aquest cas concret es queixa del poc ressò que han tingut a **La Veu** els resultats de les darreres eleccions europees. Deu tindre raó aquesta bona dona, ja vaig comentar que tot i no ser aquesta publicació la causa determinant de la forta abstenció, sí que va contribuir perquè el personal es quedara a casa. Només unes poques puntualitzacions a la carta. Una, no em sembla bé que diga que el senyor Robespierre és un "esbarrat", de què va, per favor?, no és un model de delicadesa, però tampoc li pega sempre pel broc gros com alguns ens volen fer creure. Dues. Estic convençut que alguns dels que escriuen en aquesta revista no es mullen simplement perquè no saben nedar. Tres. No és cert que "El Jueves" haja desaparegut però sí que és veritat que **La Veu** se li sembla més cada dia.

Encara que no pillen el bany, els seus col·laboradors, senyora Garcia, continuen sent els millors. Impressionant la imatge que descriu Tolito en el moment del lliurament de les banderes blaves: el representant de l'ajuntament benicarlando ajupint-se per tal de replegar la cara que li havia caigut al terra de vergonya. Caldria fer una lectura positiva d'això perquè Tolito pressuposa que encara hi ha gent d'aquesta amb capacitat d'averkonyir-se. Escric açò amb la indignació d'acabar de sentir unes declaracions d'Àngel Acebes a propòsit dels morts de l'avió de militars a Turquia que sí que fan caure la cara de vergonya; a aquest home encara que li caiguera no li passaria res perquè estic segur que la té de formigó armat.

Les "Rodalies de premsa" del senyor Carranza corroboren la cada vegada més manifesta similitud entre **La Veu de Benicarló** i la revista *que sale los miércoles*. Aquests de la canallesca semblen personatges directament sortits de la Vida del buscón llamado don Pablos o del mateix Guzmán de Alfarache. Per cert, no sé com dir-ho, però... sé de gent que

estaria interessada en la proposta de lloguer d'uns papers... no, jo no, valga'm Déu... però... és que no saben com posar-se en contacte amb el senyor Carranza... si deixara algun telèfon o alguna referència... o estiguera disposat a fer un *crossing book* o com es diga en algun lloc...

San Abdón ens toma a parlar de La pell freda, quaranta-cinc setmanes a les llistes dels llibres més venuts i traduïda a no se sap quants idiomes. Alguna cosa li degueren veure ja els d'Alambor quan li van donar el premi. També ens parla de la darrera i polèmica pel·lícula de Saura, El séptimo día, inspirada en els tràgics fets de la pedania de Puerto Urraco. El dia de l'estrena els màxims representants polítics extremenys no hi van voler anar i es va organitzar un rebombori considerable. San Abdón està sempre a l'última.

Hi apareix també una nota de redacció en què s'assegura que el PSOE adverteix el PP i es comenta el mal rotllo que hi ha entre govern i oposició. La veritat és que, malgrat la "curiosa" situació política que es viu a l'ajuntament amb un govern minoritari no s'està fent riure massa. Recordo fa uns pocs anys en pobles veïns com situacions semblants eren dia sí dia també motiu de riota de la comarca. Esperem que la cosa no arribe a extrems com aquests i si ha de passar alguna cosa que siga amb elegància i sense fer gens de sang ningú.

L'ESPIFIADA DE LA SETMANA

Segueixen pegant-li de valent al SALT. És Càritas o Càrites? En què quedem? Aquest programa de traducció és molt traïdor, sense anar més lluny no sé on vaig llegir, bé sí que ho sé però no ho vull dir, que s'estrenaria una obra "sota l'adreça (sic) de Tal"; vaja, vaig pensar, mira que originals, representar una obra de teatre baix de la casa del director.

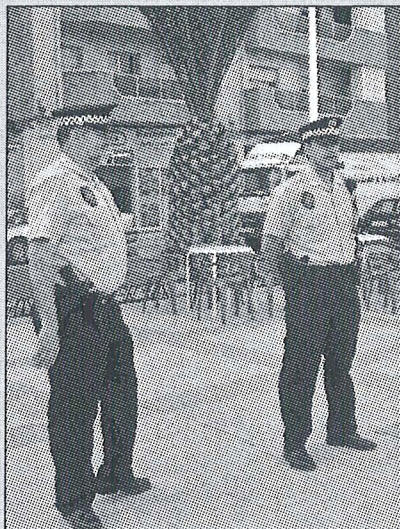
Segons el regidor de governació Benicarló és un oasi

Bones xifres de delinqüència

Satisfacció des de l'àrea de governació davant els resultats recollits en la memòria anual de la policia local de Benicarló. Així ho expressava fa uns dies el regidor delegat d'aquesta àrea, Marcelino Domingo i el cap de la policia local, Agustín Parra, en la presentació de les dades registrades al llarg del 2003. Asseguren que Benicarló és "una illa" en comparació d'altres poblacions veïnes i que els delictes més destacats són puntuals i aïllats. Així doncs, consideren que els delinqüents habituals estan controlats, no obstant això, és inevitable que una banda o personatge es desplaci a la ciutat una nit i done un cop com va passar amb l'òptica.

Malgrat tot, tant Domingo com Parra van incidir que l'augment poblacional així com del parc mòbil de la ciutat s'ha traduït en la necessitat d'ampliar la plantilla de la policia local ja que els 36 efectius actuals són insuficients per a poder oferir uns serveis i una atenció de qualitat. En aquest sentit, explicava Domingo que les previsions estan a arribar als 60 agents en un termini de quatre anys. Actualment, ja s'han convocat 10 places, 6 fixes i 4 interines per a cobrir part d'aquest dèficit. Unes places amb les quals es pretén reforçar àrees com l'administrativa i la patrulla rural. Segons explicaven, una de les 10 noves places es destinarà a oficines, ja que l'agent que s'ocupa d'això actualment resulta insuficient per a tramitar el gran cúmul d'expedients que planteja l'activitat policial actual.

De la mateixa manera, es destinaran dos nous agents a la patrulla rural que se sumaran als dos existents. Aquesta era una de les demandes que existia des del sec-

tor agrari local que denunciava fa uns dies la inseguretat en el camp i l'important increment de robatoris i destrosses detectats en el terme local.

Com excel·lents es valoraven també els resultats obtinguts per la patrulla de tràfic de la ciutat i asseguraven que "soluciona molts problemes". Malgrat tot, reconeixien que el funcionament d'aquesta àrea milloraria si l'Ajuntament pogués disposar d'una grua, ja que actualment es depèn de les d'empreses privades.

Encara en l'àmbit del tràfic, explicava Domingo que s'està a l'espera d'aplicar noves modificacions contemplades en l'estudi del RACC tan aviat s'obrin nous carrers.

Focus de delinqüència controlats

D'altra banda, el cap de la policia, Agustín Parra reconeixia l'existència en la ciutat de focus conflictius com és el cas del Carrer Sant Sebastià, la plaça Constitució, i últimament el Jardí de Pons i el Carrer Hernán Cortés. En aquest sentit, advertia que aquesta situació s'està intentant contrarestar mitjançant la vigilància i la pre-

venció, és a dir, a través de les identificacions, les patrulles a peu i les patrulles amb vehicles. D'altra banda, anunciava que pròximament s'iniciarà la vigilància i control els caps de setmana en la zona del Passeig Marítim, coincidint amb el tancament dels locals del port esportiu, ja que "s'ha detectat que quan acaba la nit es produeixen nombrosos desperfectes en jardineres i fanals"

Trasllat de la policia

El creixement de la ciutat, els serveis i de la plantilla de policia ha provocat que les dependències actuals de l'ajuntament hagin quedat petites. En aquest sentit, afirmava Domingo que en aquests moments hi ha un avantprojecte en l'àrea d'urbanisme que contempla l'edifici conegut com "la cotxera de Martínez", de propietat municipal, com el lloc en el qual en un futur se situarien tant la policia com l'àrea d'urbanisme. L'edifici, de quatre altures, destinaria dues d'elles a la policia, la planta baixa i la primera planta. El projecte es preveu que pugui finalitzar en aquest any i que per tant pugui rebre partida pressupostària per al pròxim exercici. No obstant això, els problemes que sembla ser entranya la creació d'un pàrquing en l'edifici ha fet que no es descartessen altres llocs com és el cas de l'edifici de l'actual centre de salut o fins i tot la plaça de la Constitució, on l'Ajuntament disposa d'un solar de 500 metres quadrats que a més d'estar en el centre neuràlgic de la ciutat, té l'avantatge de tenir el pàrquing en el soterrani.

Victòria de l'abstenció

Irreflexions

Les passades eleccions al Parlament Europeu ens van sorprendre a tots - be, pot ser no tant - per la seua elevadíssima abstenció, tant al nostre País, com a Espanya i a la resta de la UE. En el cas de la nostra circumscripció, l'Estat Espanyol, el guanyador va ser el PSOE, victòria amb peus de fang, degut a la gran abstenció ja comentada. En aquestes circumstàncies poc valor té intentar interpretar les tendències de vot entre convocatòries electorals. A més, el cas de les europees sol estar sempre associat a la baixa participació. Encara així he pensat fer unes taules ben senzilles amb un indicador ben simple, la variació de vot per a cada partit polític entre la convocatòria de vot en 1999 i la d'enguany, expressat en percentatge de vot. Em centraré només en els resultats dels partits que més ens interessin als valencians: PSPV-PSOE, PP, BLOC i ERPV. Us mostro quatre taules.

La primera inclou els resultats per a l'estat espanyol. Cal remarcar que com GALEUSCA i Europa dels Pobles no es presentaven com a tals en les anteriors eleccions europees, ni els membres d'aquestes coalicions estaven agrupats de la mateixa manera, no mostro les seues dades en aquesta.

La segona taula mostra les dades electorals per al País Valencià. Donada la desfeta electoral total d'UV en aquests comicis, he decidit no mostrar les seues dades. A continuació, la taula 3 i la taula 4 mostren els resultats per a la província de Castelló i per a Benicarló, respectivament.

Ja hem dit que la victòria electoral se l'emporta el PSOE en el conjunt de la circumscripció electoral. Però aquest no és el cas del vot emès a nivell autonòmic, ni provincial ni local. El PP, doncs, continua mantenint la seua majoria en el territori valencià. Aquest resultat ha estat argumentat pels líders conservadors propis com una mostra del seu arrelament en el País. Però ara podem anar a vore com a variat aquest percentatge de vot entre les darreres cites electorals europees.

En el conjunt d'Espanya el PP perd quasi una quarta part dels vots, percentatge similar o fins i tot superior en els exemples valencians triats. Si comparem aquesta pèrdua de vot amb la dels socialistes, veiem que no és paral·lela. La abstenció no ha afectat igual a tots. El PSOE no sols per menys vots, en el cas de

Benicarló fins i tot augmenta. Aquest cas d'augment de vots, a pesar de la abstenció generalitzada, es pot observar en un bon grapat de pobles al llarg de la geografia valenciana. Així doncs la abstenció no ha perjudicat igual a tots; és evident, sota les grans xifres d'abstenció també hi ha un moviment de canvi en la tendència de vot, difícil de precisar en quantia, però clarament favorable al PSOE.

Sense entrar en detalls, us faig notar també la caiguda d'EUPV.

L'altre binomi susceptible d'anàlisi és el conformat pel BLOC i ERPV. Les xifres són equivalents en sentit, el BLOC perd i ERPV guanya, però l'intensitat és brutal. En Benicarló, per exemple, els primers peden un 84% del vot, mentre els segons en guanyen un 538%. Percentatges similars veiem en la resta de taules. La interpretació és ben clara, hi ha hagut un transvasament claríssim de vot des de el BLOC a ERPV. La causa? És ben coneguda per tots, anar dins de GALEUSCA junt a CIU i, per al cas de Benicarló, el pacte a l'ajuntament amb Mundo.

Quines són les interrogants que ens planteja aquesta situació? Intentarem fer un poquet de llum. Per la explicació que he donat en el paràgraf anterior pareix que estiga dient que el BLOC és un partit de dretes. Be, molta gent sabem que no és el cas, però els resultats electorals ens mostren que la percepció del votant tradicional nacionalista és que el BLOC s'està apartant del que havia estat representant fins ara. Per una altra banda, la pujada de ERPV no és una gran victòria. Podran consolidar - i augmentar - els vots aconseguits en aquests comicis? Ho dubto, no crec que tinguen un sostre electoral major que el del propi BLOC. El bipartidisme està agafant arrels molt fortes, i això castiga de manera especial els partits menuts. Que passarà el 2007, quan hi ha eleccions autonòmiques i locals i es compleix el 300 aniversari de la derrota d'Almansa? Jo no ho se, encara que el meu desig seria tindre uns partits nacionalistes més fots, més ben avinguts i capaços de fer front a un bipartidisme asfixiant que empobreix la nostra democràcia.

Joan Raül Burriel i Calvet

Directora/ CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
FRANCESC DEL CASTILLO, TONYO
FIBLA, JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita
 Associació Cultural la Feram de Benicarló
 C/ Sant Francesc, 95
 Casal Municipal
 12.580 Benicarló Tel. 964.46.16.18
 FAX: 964.47.56.98
laveudebenicarlo@eresMas.com

Col·laboradors/ SU
BARBERÀ, PERE B.
XAVIER BURRIEL, N.
CARLES LLUCH,
LLUCH, JOSEP V. TA
SEGARRA
Fotografies/ LLU
FERRER i GR

Tafaners

1. El superregidor Flos té un problema: com que és responsable de tantes àrees de la política municipal totes li cauen a ell. O això pensa, fins al punt que el mateix alcalde ha de frenar la seua fúria benicarlanda quan a tothora demana la paraula per al·lusions per rebatre les afirmacions de l'oposició. O de les oposicions.

2. El gloriós plenari en què l'Ajuntament va decidir la concessió de la medalla d'or de la ciutat al president del Povet, Ximo Bel, ja ha passat a formar part de les llegendes urbanes. Qui no hi veu un cop de mà, diu que hi va intervindre la mà negra. Mèrits no li'n falten, a l'equip, és clar, però el procediment s'assembla massa als sumaríssims a què ens va acostumar Mr. Ansar. Ah, a Palanques tan sols se'l va trobar mereixedor de la medalla de plata. És que sempre som de l'última que

arriba, els benicarlandos.

3. L'aprovació del pressupost per a les reformes que cal fer al pavelló per adequar-lo a les necessitats de la divisió d'honor es va produir per unanimitat de la corporació municipal. Ara bé, sembla que l'opinió dels representants del Bloc no era de l'interès del president del club, el qual, durant la intervenció dels nacionalistes, va abandonar la sala. Després va tornar.

4. Efectivament l'aigua que aboquem ara pel desguàs del Gurugú és cristal·lina com els rius del Paradís, ja corre la veu que sana els mals de pedra i tot i han començat a baixar autobusos de pensionistes doblegats. Tot això és cert. Tan cert com que a l'Alberg els turistes han de desdejunar amb una molla de magdalena al nas perquè la pudor és insuportable després d'haver desviat el vessament 100 metres al sud.

5. I el dia que els tafaners van anar a comprovar les bondats d'aquella aigua vam poder veure l'estat lamentable en què es troba l'amable muret que, antigament emblanquinat, acompanyava els passejos a la fresca de la nit. Pintades, brutícia, trams enfonsats, altres esvorrellats... Una cosa de molt mal efecte en el tram més turístic de la ciutat que no costaria gens d'arreglar.

6. Ara que el nostre alcalde viatja tant a València, segur que li agrairien bona cosa que els regalés algunes cisternes de l'aigua que ací tant ens sobra. Algú ha calculat l'enorme volum d'aigua que es deixa perdre cada vegada que aflora mentre es treballa en els fonaments d'una obra? Litres i litres que són bombejats a la mar i que tan bé vindrien als llauradors assedegats del sud del nostre escanyat país.

Taules resultats electorals Espanya, País Valencià, Comarques de Castelló i Benicarló

ESPANYA			
	1999	2004	% de canvi
PSOE	7477823	6621570	-11,45%
PP	8410993	6315294	-24,92%
IU-ICV-EUIA	1221566	636458	-47,90%

PAIS VALENCIA			
	1999	2004	% de canvi
PP	1080472	865143	-19,93%
PSPV-PSOE	807299	731896	-9,34%
EUPV	130788	57744	-55,85%
BLOC	54589	19536	-64,21%
ERPv	3057	15882	419,53%

CASTELLO			
	1999	2004	% de canvi
PP	132729	101381	-23,62%
PSPV-PSOE	95472	90299	-5,42%
EUPV	10251	4550	-55,61%
BLOC	8201	2756	-66,39%
ERPv	686	2370	245,48%

BENICARLO			
	1999	2004	% de canvi
PP	5140	3541	-31,11%
PSPV-PSOE	3143	3253	3,50%
EUPV	374	141	-62,30%
BLOC	998	163	-83,67%
ERPv	21	134	538,10%

SANNA ANGLÉS, JOSEP
AUSÀ, VICENT BORRÀS,
JOEMÍ OMS, EL MUSSOL,
RAMON PARÍS, OLGA
AUS, TOLITO, GREGORIO
I EL SAMARUC
JISA GARCIA, VICENT
GREGORIO SEGARRA

Administració, subscripcions i publicitat/
964.82.84.68
Disseny/ © COPISTERIA GRÉVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÉVOL.
SANT BLAI N. 2 12580 Benicarló

LA VEU respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. LA VEU es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

Trobada solar 2004

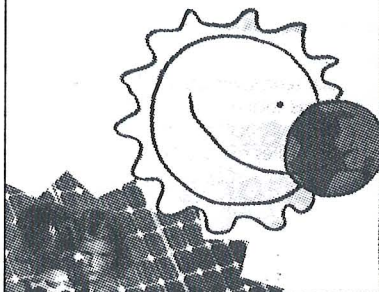
Els dies 26 i 27 de junys es celebrà a Benicarló la novena Trobada Solar amb el lema "Collir el Sol per a un món sostenible". Constà d'unes Jornades Tècniques de divulgació, Tallers de formació, Exposició i Concurs d'enginyers solars, lliurament dels premis "Sol i Pau", mostra de cuina solar... Segons els organitzadors -la Fundació Terra i Censolar- els seus objectius són múltiples: lúdics, de divulgació, d'intercanvi de coneixements i experiències, reconeixement a personatges rellevants... No és sols un aplec d'alternatius, "hippies nostàlgics" o ecologistes; també podem trobar catedràtics universitaris, empresaris, instal·ladors i qualsevol altra persona interessada.

No pretenem fer un relat detallat de la 9a Trobada.. Farem esment d'allò assenyalat a algunes de les xerrades de les Jornades Tècniques, possiblement la part més desconeguda per als benicarländos. Es celebraren a l'Auditori Municipal el dissabte i el diumenge. Ens sorprengué veure prop de dos-cents assistents vinguts d'arreu de l'estat, fins i tot d'Alemanya. Però, malauradament, poques, molt poques cares conegudes.

El primer bloc de xerrades tenia per element central l'energia solar. La radiació solar pot transformar-se en calor (energia tèrmica), electricitat (fotovoltaica) i en substàncies orgàniques o energia química (fotosíntesi). Els sistemes tèrmics solars poden ser de baixa temperatures, fins 80°C, com els col·lectors solars per aigua sanitària o calefacció domèstica. Les centrals solars termoelèctriques (CSTE) són grans instal·lacions que generen electricitat a partir d'un fluid escalfat a altes temperatures per la llum solar. N'hi ha de diversos tipus d, bàsicament, les de torre-camp d'espills que reflecteixen la llum a una torre- i les de cilindre parabòlic, les més modernes i eficients. L'Estat Espanyol és una potència mundial de l'energia elèctrica termosolar, de fet el vuitanta per cent de projectes mundials de CSTE es desenvoluparan al seu territori. L'empresa alemanya Solar Millenium està duen a terme a la comarca de Guadix els projectes Andasol 1 i 2, la major CSTE del món, que proporcionarà electricitat a 180.000 persones a partir de 2006. L'informe de Greenpeace Energia Solar Termoelèctrica 2020, assenjala que seria possible, d'ara fins 2020, construir CSTE suficients per a proporcionar electricitat a més de cent milions de persones i evitar l'emissió de 154 milions de tones de diòxid de carboni. La solar termoelèctrica és una tecnologia desenvolupada, quasi competitiva a les regions càlides, amb un futur semblant a l'energia edifica..

Sobre l'energia solar fotovoltaica (SFV) parlaren a la trobada el president de l'Associació de la Indústria Fotovoltaica (ASIF) i un representant d'Isofoton, la quarta

Cosechar el Sol para un mundo sostenible

SOLAR 2004

empresa mundial en la fabricació de plaques fotovoltaiques. La SFV ha tingut un creixement espectacular els darrers anys. Si l'any 1993 s'instal·laren al món uns 50 megawatts (Mw), en 2003 van ser 750 Mw, unes 15 vegades més. A la meitat del segle XX la SFV va assolir la seva maduresa conceptual, a finals del segle XX la maduresa tecnològica i, s'espera que, durant la primera meitat del segle XXI s'arribi a la maduresa econòmica comparable a la tèrmica o la nuclear. L'estat espanyol és el 2n productor de plaques fotovoltaiques europeu i 4t del món. La SFV és una

tecnologia versàtil, senzilla d'operar i d'instal·lar en qualsevol lloc, modular i de llarga vida. És adequada tant per cases aïllades com per grans central fotovoltaiques. Primer les plaques es posaven sobre els teulats i ara, ja s'integren i formen part del tancament a l'edifici. Encara que el cost del quilowatt-hora (KWh) fotovoltaic disminueix, encara necessita primes o subvencions per a fer-la competitiva. El recent real decret RD 436/2004 garanteix una prima sobre la tarifa regulada pels KWh renovables pels propers 25 d'anys i després, un ajut del 80 per cent de la prima.

En diverses xerrades es plantejà que el model energètic actual -basat en els combustibles fòssils i les nuclears- no és sostenible perquè s'esgota, és responsable del canvi climàtic i no es pot estendre a tot el món. Les alternatives serien els sistemes de generació d'energies renovables, l'estalvi i l'ecoeficiència energètica. Segons el professor Valeriano Ruiz de la politècnica de Sevilla, la part de l'energia primària -aquella que captem de la natura- que ens arriba en forma d'energia consumida (llum, soroll o moviment) és tant sols d'un 2,5 per cent, el 97,5 restant es perd. Així, una font d'energia molt important és l'ecoeficiència. Un representant de l'empresa OSRAM informa que el llum incandescent tradicional sols aporta un 5 per cent de llum de l'energia elèctrica consumida, la resta es perd en forma de calor. En canvi, el rendiment lumínic d'un llum de baix consum pot assolir el 30 per cent.

El professor Josep Puig defensà la necessitat d'una "democràcia energètica" on els ciutadans tindran com a drets, entre altres, a saber l'origen de l'energia que fan servir i dels seus efectes ecològics i socials, a captar formes d'energies. Els ciutadans tindran la responsabilitat d'emprar l'energia amb sentit comú i a controlar el seu ús.

Ens plauria molt trobar a la 10a Trobada Solar estudiants de secundària, universitaris, arquitectes, electricistes, polítics... del poble. El medi ambient és cosa de tots i totes.

Pere Bausà

L'aparador de l'energia solar

Benicarló es va convertir de nou el passat cap de setmana en la capital mundial de l'energia solar. Ja per novè any consecutiu la ciutat acollia desenes de stands amb els últims invents que tenien com mateix denominador les energies renovables i la sostenibilitat. Unes idees que va saber resumir el lema de la trobada en aquesta edició: Collir el sol per a un món sostenible.

El pati del col·legi Marquès de Benicarló es va convertir en l'aparador central de la proposta on es van poder veure en funcionament aquells enginys creats sota les premisses de les energies renovables i participar en tallers demostratius amb l'objecte de poder experimentar amb les diferents aplicacions de l'energia solar. Així doncs, es van poder veure des d'artilugis amb cèl·lules fotovoltaïques, cuines solars parabòliques, petits aerogeneradors a fins i tot un ralli de mini cotxes solars, entre altres possibilitats.

La trobada pretenia donar a conèixer les possibilitats de l'energia solar i les bones perspectives que està propiciant en aquest àmbit la legislació, progressivament més consciencijada de la necessitat d'apostar per l'energia fotovoltaïca.

Conferències

Més enllà de les demostracions pràctiques que es podien seguir en directe, la trobada també es va distingir per l'interès de les conferències que cada any reuneixen a tot tipus d'experts i afeccionats d'Espanya i de fora d'ella. En aquest sentit, en l'auditori municipal es van poder seguir xerrades que abordaven el futur de les energies renovables, les possibilitats de l'energia solar fotovoltaïca i les perspectives de l'energia solar termoelèctrica i geotèrmica.

Alguns dels artilugis que es van poder veure a la trobada Solar

Si bé la trobada es converteix en fòrum d'un ampli ventall de les energies renovables no és menys cert que són les cuines solars la qual sempre es duen el protagonisme, sobretot l'últim dia del certamen, el diumenge quan experts, afeccionats o simplement curiosos van poder seguir de prop l'efectivitat de la radiació solar a l'hora de cuinar.

Premis Sol i Pau

Més enllà de l'exhibició, la trobada solar també pretenia premiar i reconèixer aquelles iniciatives que a favor de les energies renovables, l'eficiència energètica i la sostenibilitat. Va ser a través dels premis sol i Paz, uns guardons creats al 2001 que tenien com últim objectiu estimular un món més sostenible.

En aquesta edició el premi a la labor solidària va recaure en l'Institut de Promoció i Suport al Desenvolupament Fundació IPADE per la destacada activitat en ajuda al desenvolupament amb projectes que implementen els usos de les energies netes i renovables. El premi a la labor divulgativa va ser per a Valeriano Ruiz per la seva labor pedagògica i d'activisme entorn de les tecnologies renovables.

El reconeixement a la labor col·lectiva va ser per a l'associació de la Indústria fotovoltaïca per la seva labor ininterrompuda des de l'any 1998 en pro de la indústria fotovoltaïca estatal. El projecte Solarizate Greenpeace-IDEA va ser el qual es va dur en aquesta edició el premi a la labor educativa després de l'engegada del projecte en 52 centres educatius solarizados en connexió a xarxa, un per cada província de l'Estat espanyol.

El premi a la labor empresari va recaure en Rotor components tecnològics per la major aportació del segle XX a l'eficiència del pedaleig amb bicicleta.

Un invent local que revoluciona el món del mitjà de transport més sostenible: la bici. Així mateix, Roger Bernard, màxim precursor dels sistemes de cocció solar més simples i pràctics del món tals com el Cookit va aconseguir el premi a la labor de foment de la cocció solar. Finalment, el premi a la tasca de bona pràctica solar va ser per a Aesol, per la reeixida iniciativa de "hortes solars" que ha permès a molts particulars disposar d'una instal·lació connectada a xarxa en un espai compartit.

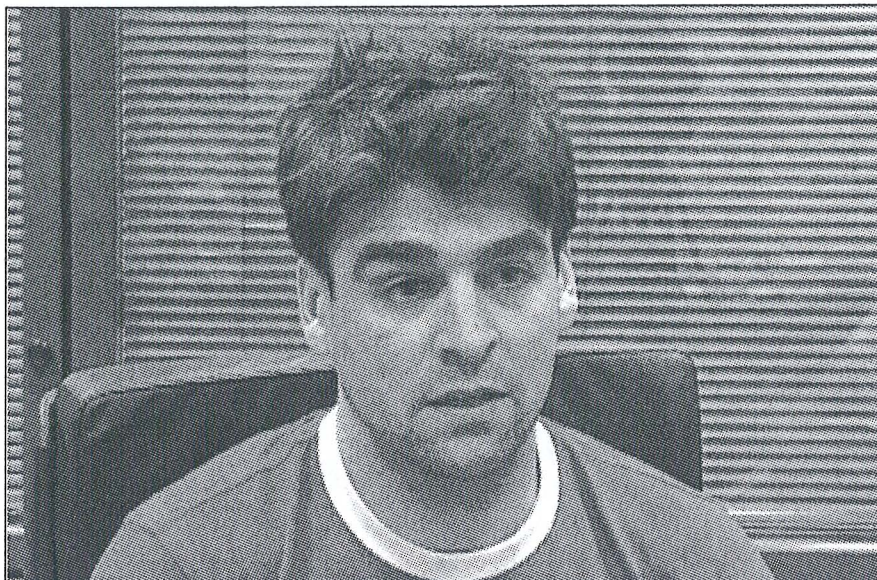
Fitxatge d'Alberto Ramiro

text BENICARLÓ F.S.

El Benicarló Fútbol Sala comunica que Alberto Ramiro Rodríguez Jiménez (Bedmar y Garcíez, Jaén, 10-3-1976) és ja jugador del club per a les dues properes temporades.

El jugador andalús ha arribat a Benicarló per signar el contracte que el lligarà al club blau i ha assegurat que està content "perquè a tots els jugadors els agrada jugar a la millor Lliga del món i a mi, com espanyol, amb més raó". "El projecte del Benicarló per a la pròxima temporada a la Divisió d'Honor és molt il·lusionant i hauré de patir i treballar molt. Estic segur que aconseguirem la permanència i aconseguirem una bona classificació" va dir el nou jugador benicarlando.

Alberto Ramiro Rodríguez té 28 anys, 1,74 metres d'alçada i 72 quilos de pes i ja té una important experiència en el futbol sala professional després de passar pel Jaén Paraiso Interior (a Divisió

d'Honor i de Plata) i pel "CALCIO5" d'Itàlia, on ha jugat les tres darreres campanyes (la 2001-02, al Pádova i la 2002-03 i 2003-04, al Seep Luparense, club del que procedeix). El jugador ha precisat que "a Itàlia el futbol sala és més físic, no tan tècnic com a Espanya, així que aquest tipus de joc m'ha servit per a créixer i madurar com a jugador i espero aprofitar-ho a la canxa amb el

Benicarló la propera temporada". Rodríguez s'ha definit com un ala al que li agrada donar joc als seus companys, "però també intento aprofitar qualsevol ocasió d'atac que se'm pugui presentar". Per últim va assegurar que coneix a la gran majoria dels que seran els seus nous companys a partir del 3 d'agost, dia en que començarà la pretemporada del Benicarló F.S.

Selecció valenciana escolar

A Pontevedra es va desplaçar l'atleta del Baix Maestrat, Carla Vidal, per competir en el Campionat d'Espanya Escolar amb la Selecció Valenciana. En la prova de 80MLL amb una temps de 10"74 fou 2^a en la semifinal i 8ª amb una temps de 10"91. Per seleccions la Valenciana, en la prova de 4X80MLL encara que va fer una bona marca, fou eliminada a la final, per fer un relleu fora de zona.

El 23 de juny, aquesta vegada a Castelló, es va celebrar el Campionat Provincial Absolut, amb la participació de dos atletes del B.M. En la prova de 200MLL,

Elisabet Delshorts fou 3ª amb un temps de 26"93 MMT, i en la de 1500MLL va ser Jesús Gellida

l'encarregat de representar al Baix Maestrat, amb una bona marca de 4'08"13MMT.

El 26 de juny i a Elx es va fer el Campionat Autòmic Juvenil i Veterà. Del Baix Maestrat participaren Anna Delshorts en Salt d'alçada amb 1'31mts medalla d'Argent i 5^a en 110mt amb 18"06. En llançament de Javelina Eli Delshorts fou 2ª medalla d'argent amb 27'33mts i Anna D. 5ª amb 17'78mts. En la prova de 200MLL francisco García fou 4t en la seua sèrie amb 26"46 i Eli Delshorts 2^a en la final. L'atleta benicarlando del Barça Guillermo Palau fou 4t en el 300MO Junior amb un temps de 10'03".

Travessia al Port de Benicarló

text CN BENICARLÓ

Celebrada la XIX Travesia al Port Esportiu de Benicarló amb una participació de 181 nedadors i nedadores, el Club Natació Benicarló va continuar amb la seua bona ratxa en el medaller amb un total de 3 ors, 9 plates i 1 bronze.

Aquests guardons van ser lliurats pel regidor d'Esports i la Dama sortint del Club senyoreta Sara Tena Reiff que lliuraria la seua banda posteriorment en un emotiu acte realitzat en el Restaurant Edén, a la senyoreta Raquel Esbrí Sánchez.

La travessia va estar marcada per una forta calor, sota la qual es va disputar la prova, entre l'atenta mirada de pares i públic en general en les instal·lacions del port esportiu. En cap moment les forces van abandonar als nostres nedadors, reflectint-se això en les classificacions de les diferents categories.

Així mateix van destacar les absències dels nedadors infantils que es trobaven en el Campionat Autonòmic d'Estiu celebrat a Villena (València) i la de Genís Senén Gilabert competint en els Campionats d'Espanya que se celebren a la ciutat de Gijón (Astúries)

CLASSIFICACIO CNB

MENUTS FEMENI

- 2 VANESA BEL
- 3 ANDREA REMOLINA
- 4 MIREIA BLASCO
- 5 LARA FERRER
- 6 CLARA TORRES
- 7 AZAHARA FERNANDEZ
- 8 MIREIA PRATS
- 9 AINHOA MONFORTE
- 10 JULIA AVILA
- 11 ANGELS BACA
- 13 MARTA QUEVEDO

MENUTS MASCULI

- 2 MARC OCTAVIO
- 4 ADRIAN ADELL

Un moment del lliurament de les medalles en la categoria Aleví

- 8 IVAN BLASCO
- 9 ALVAR ALBALATE
- 10 ADRIAN BACA
- 12 ERIK VIOLAT
- 13 JOAN ARIN
- 16 DIDAC SAURA
- 17 ALEJANDRO COMPANYS
- 18 FCO. JOSE FERRER
- 19 DAVID VALDEARCOS
- 20 ARNAU FABREGAT

PROMESSES FEMENI

- 2 MAR SENEN
- 4 BRENDA TRAVER
- 5 NEREA SORANDO
- 7 IRENE SORANDO
- 9 MARTA VALDEARCOS
- 10 ANASTASIA HERASIM
- 11 PAULA SALVADOR BAYARRI
- 12 NATALIA DOMINGUEZ ROIG
- 13 BALMA FERNANDEZ
- 14 MIRIAM BAYARRI

PROMESSES MASCULI

- 2 ALBERT ASTOR
- 4 GUILLERMO SORIANO
- 5 CARLOS FUENTE
- 6 FERRAN MARZÀ
- 7 MANUEL MONSERRAT
- 13 JORDI CURTO
- 16 JAUME ROCA
- 17 ALEXANDER MIJAILUCK
- 18 ERNEST MARZÀ

CAMPIONAT A VILLENA

Els nedadors infantils del CN Benicarló, Eloy Vinaiza, Carlos Astor i Roberto Martinez continuen obstinats a mantenir el Club en ratxa. El passat cap de setmana, 26 i 27 de juny van participar en el Campionat Autonòmic Infantil d'Estiu en la bonica i calorosa ciutat de Villena (Alacant). Com ve sent costum en la temporada que ja toca en els seus compassos finals, l'equip benicarlano va protagonitzar unes excel·lents jornades sota un ambient molt competitiu i diferències en els cronòmetres molt ajustades. Eloy va aconseguir una altra mínima nacional en 50 metres esquena, destacant que la calor i la tensió no va causar minvaument en les seues forces.

400 m lliures masculins

21- Carlos Astor 5:01,34

50 m lliures masculins

12- Eloy Vinaiza 27,77

50 m esquena masculins

13- Eloy Vinaiza 33,11

1500 m lliures masculins

14- Carlos Astor Capafons 19:41,62

100 m lliures masculins

14- Eloy Vinaiza 1:01:19

200 m braça masculins

31- Carlos Astor 3:04,50

200 m lliures masculins

23- Roberto Martinez 2:20,41

Setmana en blanc

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

Passen els dies, passen les setmanes i jo que no sé res del nostre C.D. Benicarló. He de reconèixer que aquesta setmana no he pegat ni una patada, no he preguntat res a ningú i no he tingut temps per a res relacionat amb el futbol. Però això sí, divendres passat me'n vaig anar de sopar. Es veu que algun agosarat va organitzar un d'eixos tiberis que ara estan de moda. "He organitzat un sopar de COU", em va dir un dia que me'l vaig trobar pel carrer. "Has avisat molta gent?" - li vaig preguntar. En vam acudir tres, jo entre ells. La veritat és que les menges estaven molt bones, la companyia no podia ser millor i, el que és més important, vam ser l'enveja d'aquells que han de fer una instància per tal que les dones els deixen sortir de tant en tant amb els amics. Aquesta vegada el meu comportament va ser del tot correcte, vaig beure amb molta mesura i vaig menjar amb molta gana. A fi i efecte de baixar una mica el sopar, vam anar a fer un vol pel poble. Poca gent pels carrers. Quan dic poca vull dir quasi ningú. Casualment em vaig trobar, una altra vegada, amb el meu amic (i col·lega?) Josequi Mateu amb una samarreta de la Sampdoria, que se'n va anar a l'eurocopa eixa a vore si guanyava l'equip de Sáez. Jo vaig fer una mica de mofa al respecte i ell, fent-se una mica el suc, va agrair el qualificatiu "galàctic" que vaig posar a les seues patilles. Em va contar que li publiquen coses tant al Marca com a l'Esport i que, com no podia ser

d'una altra manera, ens faria socis del seu equip, el Ràcing Benicarló. Per deu euros tampoc no hi havia motiu per negar-s'hi. Vam continuar la passejada recordant les bajanades que no vam fer de més joves i vam arribar a la conclusió que el poble estava molt brut i que calia un canvi urgent al govern del Surinam. També vam decidir constituir-nos en associació sense ànim lucratiu ni crematístic i presentar la nostra candidatura a l'organisme corresponent. Es va deliberar molt seriosament sobre les despeses que calien per tal de posar decent el banquet del carrer Soriano on ens trobàvem i que, a partir d'aquell moment, es constituïa en seu social de l'associació. També es va valorar molt positivament el fet de crear algun tipus de distinció en forma de medalla, placa, insígnia, penó o estendard a la persona, cosa o entitat que millor represente la nostra identitat. Es van presentar diverses propostes per part dels assistents, entre les quals es van seleccionar algunes com ara "l'hàlit cadufer", "l'esparrall rrelliscós", "la bajoca rumbosa" i "el fardatxo saberut". Una vegada ben escalfat el banquet en qüestió, a l'hora que seu social de l'entitat, es va acordar d'anomenar una comissió d'experts per tal de redactar uns estatuts respectuosos amb la llei, les persones i el medi ambient. Tot això sense beure ni fumar res. Amb la boca ressecada i la gola cascada, ens en vam anar al port i, asseguts allà on abans hi havia aigua de la mar i algun botet, ens vam empassar un parell de gintònics de Bombay blau que el nostre cos va agrair amb la matemàtica sinceritat continguda en cinc euros per

unitat de consumició. Allà vam gaudir de part de la fauna nocturna benicarlanda. Vaig saludar una nova amiga que li diuen Lorena a qui desitjo la millor de les estades en el nostre temàtic, a l'hora que kafkià, poble. Fins i tot vam veure un personatge que, després d'una llarga deliberació, vam arribar a la conclusió que perfectament es podria tractar d'un membre de la minoria sij en missió d'incògnit a les nostres terres. Amb això i unes quantes coses més, es va aixecar la trobada generacional fins a una altra ocasió, en què es proposaran possibles noms per a l'associació, així com el nomenament de dama de l'entitat, ja que un dels membres té la il·lusió de sortir a la desfilada del dia de les entitats "encara que siga amb ma sogra" -va dir l'animal.

Després d'aquesta col·laboració, espero que em donen unes merescudes vacances perquè les meues neurones ja no poden més, la gent m'assenyala amb el dit, la parentela em fuig conde la pesta, un psiquiatra internacional s'ha ofert voluntari a tractar-me de bades i el quiosquer em fa directe responsable de la caiguda en picat de les vendes d'aquest setmanari. Incomprendiblement, l'amo encara no m'ha dit res i això és una cosa que em preocupa perquè no és el seu estil. Veurem la setmana que ve què faig per omplir una altra pàgina. Veurem...

laveudebenicarlo@eresmas.com

laveudebenicarlo

Rodalies de premsa

Vaja des d'aquesta tribuna el meu més íntim reconeixement als redactors futbolístics d'este setmanari. Les seves preferències musicals denoten un enaltida sensibilitat artística i humana. Si senyor, "*Suspiros de España*" és el millor dels pasodobles mai compostos. Queden convidats a escoltar les innumerables versions que atresoro en la meua discoteca. Això sí, les faries i el conyac els posen vostés. De res.

Fitxa tècnica:

Convoca l'Il·lustríssim Ajuntament de Benicarló. Ple ordinari del mes de juny. Sala de sessions de l'antiga casa de la Baronessa. Temperatura agradable. La moqueta que cobrix el sòl del saló de plens, encara que presenta una acceptable aparença vista des de lluny, necessita una neteja a fons. Esta contingència s'aprecia de prop. La premsa al complet. Alguns punts en l'ordre del dia, i la previsible presentació de mocions per part de l'oposició, auguren debat, polèmica, i potser alguna pelotera.

Entradeta:

Els corollaris del Tercer Principi de la Termodinàmica demostren que l'univers exhibeix una irremeiable tendència al desordre. Esta veritat, tot i que és inqüestionable, no té en compte els fenòmens quàntics que es produïxen en el saló annex a la Sala de Plens, entranyable zona de l'espai-temps on els de la premsa aprofiten les recessions per a intercanviar parers, demandar assessorament sobre algun fosc dictamen d'enigmàtica interpretació; gorrejear algun café en la màquina, dormisquejar sobre els còmodes sofàs, fumar una faria; accidentar-se a l'entropessar amb algun dels nombrosos cables dels moderns enginyers de gravació electroacústica, comptar les vegades que el regidor Lores diu "penso de què"; o estendre's davall el gratificant recer de la frondosa palmera, que, miraculosament sobreviu en aquell lloc d'ambient funcional i administratiu, tan distint en els seus atributs, al de les llunyanes platges del carib, hàbitat natural de tan refrescant i generosa verdor. Ja no se per on anava. Vostés perdonen.

La teoria elemental de la física quàntica ens ensenya que la mesura del temps depèn de dos factors, a saber: La velocitat, i les interaccions entre les forces gravitatòria, electromagnètica forta i electromagnètica dèbil. Este inqüestionable postulat tampoc considera que en el saló de sessions, la duració d'un ple municipal pot predir-se segons la quantitat de botelletes d'aigua de Bejís que s'han disposat sobre els bancs dels regidors. Esta aigua envasada, que el laboratori del Dr. Oliver Rodes acredita com de mineralització dèbil, i molt adequada per a dietes pobres en Sodi, presenta la particularitat de marcar, amb precisa exactitud, a quina hora s'acabarà el ple. Una botelleta indica sessió d'adob, de duració màxima, vint

Fenòmens quàntics

minuts. Dues botelletes assenyalen ple d'emportar-se fiambarrera, de duració màxima una hora i trenta minuts. Tres botelletes auguren el pitjor. Este tipus de sessió es defineix en l'àmbit de la ciència periodística, com "ple persistent" o "tendent a infinit", i en ambients no científics com "ple d'emportar-se el pijama". La sessió de juny s'engloba en este últim model predictiu. Els redactors, atents a estes fenomenologies, debaten en secret la possibilitat d'encarregar algunes viandes al restaurant Xinés més pròxim, atés que no han sopat. La irrupció del simpàtic repartidor oriental en la sala de sessions, (previsiblement al mig d'acalorada disputa municipal); inquirint "quantos lollitos de plimavela?", promet imperteribles testimonis gràfics i sonors. Desgraciadament, l'alcalde obri la sessió, no es cursa l'avís, i ens quedem sense sopar. Toca aguantar estopa aliena. Una altra vegada serà.

Cos:

Imagino que la presumpta redacció d'este tètric setmanari s'ocuparà amb profusió dels diferents temes que es van debatre en el ple. Em vaig despertar a l'hora de les mocions, pròxima a cantar el gall. A pesar de l'estat de sopor que m'invadia, vaig poder assabentar-me, entre cabotada i cabotada, de la moció que el Bloc i el PSOE van presentar de manera conjunta. En el seu contingut, es demanava la suspensió del procés d'homologació del Pla General d'Ordenació Urbana que els Populars havien aprovat dos anys abans. Segons el regidor nacionalista Juan Lores, de seguir el tràmit, el futur desenvolupament urbanístic de Benicarló s'haguera vist condicionat. Ara, diu Lores, cal començar de zero. Amb una oposició que és majoritària, que s'ha posicionat públicament contra el camp de Golf de la Tossa, i planteja un model urbanístic que no coincideix amb el de l'actual equip de govern, no és difícil deduir algunes conclusions. Com si les deduïxo no n'encertaré ni una, cedixo el tràmit als lectors. La moció va ser aprovada amb el vot a favor dels Populars. Un altre fenomen quàntic.

Tancament.

Si la presentació de mocions conjuntes de tant calat és una estratègia política per a preparar el terreny de cara a un canvi en el govern municipal, és quelcom que este cronista no s'atreuix a predir. Per a això estan els foscos analistes d'este infaust libel. Pertanyo a l'espècie de periodistes que no es prenen massa seriosament el seu treball. Perquè vaig a enganyar-los. La lectura de les meues cròniques produïx el mateix efecte que l'abús del conyac marca Soberano acompanyat de música dodecafònica. Ara mateix sona en el meu cubícul el "*Pierrot Lunaire*" de Schoenberg. Vaig a inaugurar la segona botella de conyac. Hip.

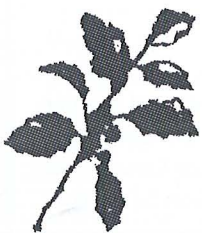
Bernat Carranza.

Per Xavi Burriel

Sense comentaris

Llibres dels Còl·legis públics i centres d'ESO
Copisteria digital, lloguer i venda de copiadores

COPISTERIA
LLIBRERIA
PAPERERIA

CÒPIES COLOR

B/N I PLÀNOLS

GRÈVOL

Sant Blai, 2 -Tel.: 964 475698
 12580 BENICARLÓ